

ŠIBENSKI LIST

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA KOTARA ŠIBENIK

BROJ 176. — GOD. V.

ŠIBENIK, 18. SIJEĆNJA 1956.

IZLAZI SVAKE SRIJEDJE

Plenum Kotarskog odbora Socijalističkog saveza PRODUBLJIVATI I RAZVIJATI DRUŠTVENO UPRAVLJANJE

**PLENUMU PRISUSTVOVALI NARODNI ZASTUPNICI NIKOLA SEKULIĆ, dr. IVAN RIBAR,
JOVO UGRČIĆ i PETAR ČOLAK**

Problem društvenog upravljanja na području Šibenskog kotara bio je glavna tema na plenumu Kotarskog odbora Socijalističkog saveza, koji je održan 12. o. mj. u prostorijama Doma JNA.

Plenumu su, pored članova, prisustvovali i narodni zastupnici Nikola Sekulić, dr. Ivan Ribar, Jovo Ugrčić i Petar Čolak.

Sastankom je rukovodio Nikola Špirić, predsjednik Kotarskog odbora SSRN, dok je tajnik Smiljan Reljić podnio referat o nekim pitanjima društvenog upravljanja. Odlučeno je da se održe općinska savjetovanja na kojima će se također raspravljati o društvenom upravljanju.

Jedan između najznačajnijih organizacija u vezi otklanjanja slafktora razvoja našeg socijalističkog sistema je društveno upravljanje u kojem aktivno sudjeluje i velik broj naših radnih ljudi i građana.

Na području kotara ima danas preko 1000 članova radničkih savjeta i u odnosu na broj zaposlenih proizlazi, da je svaki sedamnaest radnik uključen u radničko samoupravljanje. Kad se tom broju doda i broj onih koji danas sudjeluju u radu vijeća proizvodača narodnih odbora, savjeta i komisija narodnih odbora, zatim onih u zdravstvenim i socijalnim ustanovama, onda se najbolje vidi koliko se i kod nas način razmaha sistem društvenog upravljanja.

No i pored uspjeha koji su postignuti na tom području, ima i brojnih slabosti i propusta. Što opet zahtijeva jednu organiziranu aktivnost naših političkih or-

mostalno raspolaganje. Jedan njegov dio morao bi biti isključivo upotrebljen za povećanje kapaciteta. Također bi trebalo upornje raditi na uvođenju normi pa čak i djelomično u pojedinim pogonima.

Mnogi se problemi u našim poduzećima uočavaju, ali se u pravu zbor pomanjkanja iskusnog kadra, ne rješavaju. Zbor toga bi izgradnji kadrova trebalo pokloniti ozbiljniju pažnju. Na kraju je istakao potrebu uključivanja što većeg broja najboljih radnika u organe radničkog samoupravljanja.

PETAR ŠKARICA: ZA PUNU SAMOSTALNOST SAVJETA NARODNIH ODBORA

Zapaženo je da se radnički savjeti i upravnim odborima teško odlučuju da nešto ozbiljnije učine u pogledu rješavanja problema rezervi, odnosno sistematizacije radnih mjesti, bolje organizacije posla, štednje i slično, već očekuju da nešto drugi pokrene na pitanja. Taj problem u svakom slučaju bi trebalo zaoštiti u radnim kolektivima. Postoje i kapaciteti koji nisu potpuno iskoristeni, o čemu bi također radni kolektivi imali da ozbiljno prodiskutiraju.

Organj radničkog samoupravljanja u građevinskim poduzećima, gotovo i ne vode računa o produktivnosti rada, što je inače poseban problem u tim poduzećima. Osim toga, potrebno je energetično suzbijati samovolju pojedinača, jer ona u stvari nanosi ogromnu štetu razvijanju sistema društvenog upravljanja.

Pojedini savjeti narodnih odbora još se ne osjećaju kao organi upravljanja, i zbog toga će se voditi veća briga za njihove potpuno osamostaljenje.

PETAR KNEŽEVIĆ: PROBLEMATIKA PODUZEĆA TREBA IZNOSTITI PRED RADNI KOLEKTIV

Fremda se u radničkom samoupravljanju vidno pošlo najprije, ipak se problematika poduzeća riječko iznosi pred čitav radni kolektiv. Takođe praksa isključuje većinu radnika iz borbe za otklanjanje propusta i izvršenje proizvodnih zadataka.

Ima i slučajeva da pojedine članove radničkih savjeta gotovo ni malo ne zanima rad organa samoupravljanja. Budući da je to ne glavni uzrok pomanjkanja

opće i stručne naobrazbe, to će biti potrebno da se tom pitanju počloni mnogo veća pažnja.

MARIŠA POKROVAC: RAZVJATI INICIJATIVU RADNIH LJUDI

U praksi se događa da neki rukovodioce poduzeća, a osobito direktori, svojim nepravilnim postupcima napravo guši inicijativu radnika. Takav je slučaj u HE »Miličacka«, gdje se nižu propusti uglavnom zbog toga, jer tamo gotovo i ne postoji radničko upravljanje. Organizacija Socijalističkog saveza i Saveza komunista trebale bi pružiti jaču pomoć u razvijanju inicijative radnih ljudi u samoupravljanju.

VINKO BUČEVIĆ: VIŠE SISTEMA U EKONOMSKOM OBRAZOVANJU RADNIKA

Naš društveni razvijatik traži obrazovane ljudi, koji će s više uspjeha raditi na povećanju proizvodnje i bolje obavljati svoje funkcije u samoupravnim organima. Iz potrebe za obrazovanjem radnika nikle su i mnoge institucije koje raznim formama odgajaju odrasle ljude.

Ekonomsко obrazovanje radnika trebalo bi da se osniva na (Nastavak na 2. strani)

Na poslu

Radnički savjeti su se afirmirali — rekao je drug Nikola Sekulić

U diskusiji je sudjelovao i narodni zastupnik Nikola Sekulić, koji je, između ostalog, rekao da radnički savjeti postizavaju pozitivne rezultate i da su se oni afirmirali ne samo u zemlji, nego i vani. Međutim, u njihovom djelovanju još ima nedostataka, a i objektivnih teškoća. U praksi ima pojava samovolje, jer pojedini ljudi ne vole javnu kritiku i ne trpe kontrolu. Naravno, da oni, sa takvim shvaćanjima koča na razvijatik.

Drug Sekulić je istakao nadalje, da Savez komunista i Socijalistički savez moraju da prate kako se u praksi provodi društveno upravljanje, koje je suštinska potreba našeg razvijatika. Mora se stalno raditi na produblju

livanju i razvijanju društvenog upravljanja što se najbolje može postići javnom kritikom, javnim ukaživanjem na nedostatke. I samovolja u nekim poduzećima može se najefikasnije suzbijati razvijanjem radničkih savjeta, odnosno organa samoupravljanja.

Govoreći o zborovima birača, drug Sekulić je napomenuo, da se ne bi smjela zapuštaći ta najšira forma demokratskog upravljanja. Problemi tržišta, komunalne izgradnje, zdravstva, prosjekne i t. d. zanimaju sve naše ljudje i nema razloga da se o sve mu tome ne raspravlja na zborovima birača.

On je, osim toga, kazao da institucija kućnih savjeta također može mnogo značiti u pogledu boljeg stanovanja, uređenja stanova i slično. Kroz rad tih savjeta može se mnogo postići i u odgoju ljudi.

Drug Sekulić je naglasio, da i savjeti potrošača mogu imati značajnu ulogu u životu naših ljudi. Potrošači bi mogli, pored ostalog, davati prijedloge za bolju opskrbu tržišta, mišljenja o cijenama, te izgradnji i uređenju skladišta i t. d.

On je također govorio i o nekim pitanjima proizvodnje, te je podvukao potrebu da radni kolektivi usmjere napore za bolju i veću proizvodnju. Radnički savjeti bi prvenstveno trebali biti oni, koji će se uključiti u borbu za bolje privredivanje u svojim poduzećima.

Na kraju je drug Sekulić istakao veliko značenje obrazovanja radnika. Tom pitanju je potrebno posvetiti punu pažnju.

Društveno upravljanje jače razvijati u našim poljoprivrednim zadrugama

Narodni zastupnik dr. Ivan Ribar je u svom izlaganju rekao, između ostalog, da je neophodno da radni kolektiv upozna radnički savjet o svim problemima poduzeća, a isto tako da radnički savjet prikaže čitavom radnom kolektivu svoju aktivnost, da ga upozna sa zaključcima i odlukama. Podvukao je također i potrebu da se stalno provjerava izvršenje zadataka što će svakako pridonijeti podizanju svijesti i razvijanju osjećaja odgovornosti.

O svim nedostacima je potrebno da se raspravlja u Socijalističkom savezu, koji će tako

objaćati kao politička organizacija, a proširit će se i krug boraca protiv raznih nepravilnosti.

Drug Ribar je također naglasio, da organizacija Socijalističkog saveza mora nastojati da se društveno upravljanje jače razvije u našim poljoprivrednim zadrugama. Prosvjetna vijeća u selima, uz pomoć organizacija SSRN, mogu da mnogo učine na preobražaju našeg sela u kulturno-prosvjetnjem pogledu, a s tim i njegovom prosperitetu.

On je na kraju podvukao, da je Socijalistički savez neophodno potreban selu u koliko se želi, da naše selo svestrano napreduje.

Privredno savjetovanje u Tijesnom

U Tijesnom je 13. o. mj. održano savjetovanje o aktuelnim privrednim problemima na području te općine. Pored ostalih, savjetovanju su prisustvovali i drugovi Nikola Sekulić, dr. Ivan Ribar, Petar Škarica i Nikola Špirić.

Potpovrda i njeni problemi dominirali su u toku savjetovanja.

Konstatirano je, da su pojedine poljoprivredne grane na doštanom stepenu, a posebno to vrijedi za preradu masline, uzgoj vinograda i voća, iako kao malo da našem kotaru baš ovdje postoje ogromne mogućnosti da se poljoprivreda unapredi. U tom pravcu je potrebna tješnja suradnja poljoprivrednih zadruga s jedne i poljoprivredne

stamicu i Kotarskog zadružnog saveza s druge strane. Također je istaknuto i pitanje daljinjeg razvijatika ribarstva i turizma. Konstatirano je da je turistička djelatnost na ovom području dosad učinila znatan korak naprijed.

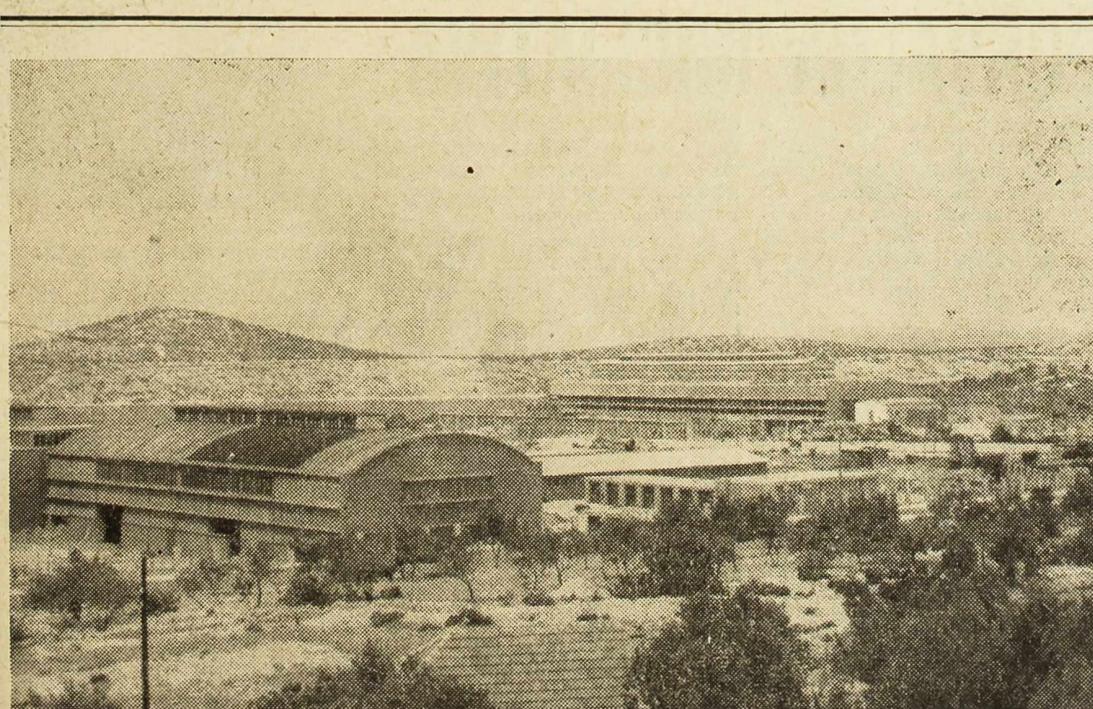
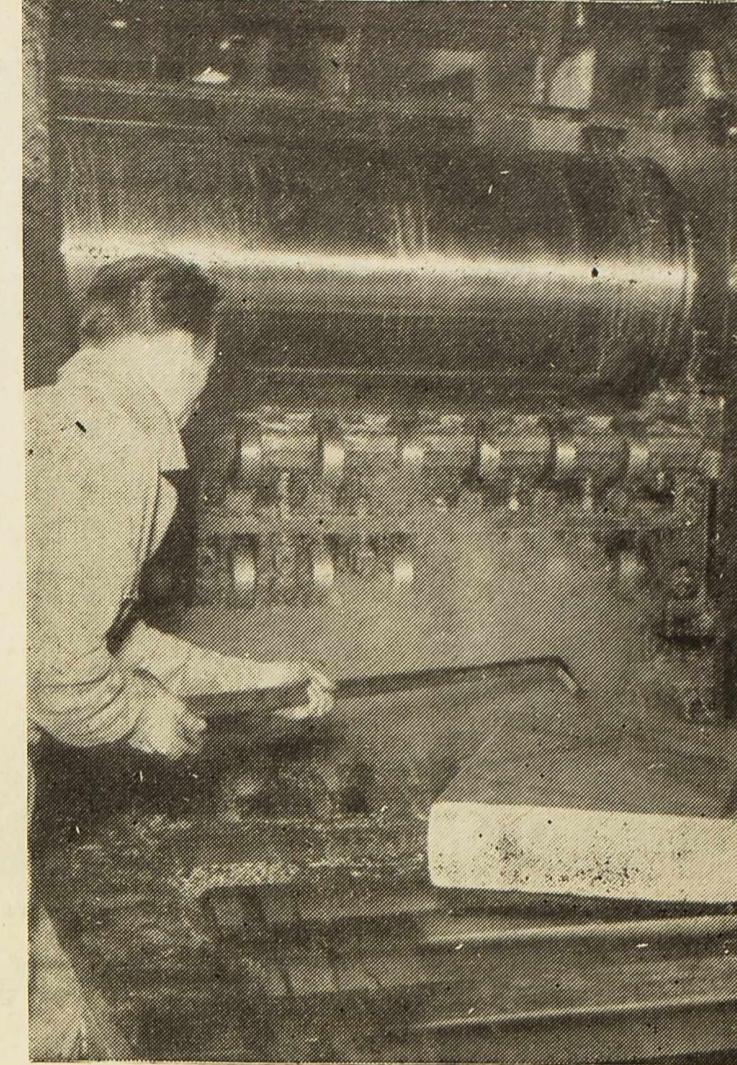
I u trgovачkoj mreži bilo je prošle godine niz propusta. Uočen je nedovoljan asortiman potrošne robe u prodavaonicama poljoprivrednih zadruga. Nadalje loš saobraćaj, česti prekidi struje i nedostatak vode bilo je predmet raspravljanja. Odlučeno je da se pitanje turizma posebno raspravi. O brodopravdaji, važnoj privrednoj grani na otoku Murter, također se raspravljalo na ovom savjetovanju. Radni kolektiv »Srećko Vodopija« predviđa u skoroj budućnosti preorijentirati svoju proizvodnju prijelazom na drvene na željeznu brodogradnju.

Školski prostor predstavlja poseban problem, a osobito u Murteru, Betini, Pirovcu i Jezerima. U diskusiji su, pored ostalih, sudjelovali i drugovi Nikola Sekulić, Ivan Ribar i Petar Škarica. (RF)

OPĆINSKA KONFERENCIJA NOH-e ŠIBENIK

U nedjelju je u dvorani Šibenskog vijeća održana općinska konferencija NOH-e kojoj su, pored 131 delegata, prisustvovali i drugovi Josip Ninić, sekretar Rajonskog komiteta, Ante Šorić, član predsjedništva CK NOH-e i Srećko Bijelić, predsjednik Kotarskog komiteta NOH-e. Konferenciju su također prisustvovali i brojni gosti.

Nakon izvještaja o radu omiljene organizacije na području Šibenske općine, koji je podnio Srećko Bašić, predsjednik Općinskog komiteta NOH-e i korisne diskusije, izabran je novi Općinski

Šibenik — Tvornica elektroda i ferolegura

prosvjeta - kultura - prosvjeta - kultura - prosvjeta

Narodna sveučilišta-žarišta posvjetnog rada na selu

Narodna sveučilišta nisu danas, a niti trebaju biti, samo ustanove većih mesta, t. j. gradova već njih treba osmivati u svakom mjestu gdje postoji uvjet za rad. Jedan je od glavnih uvjeta postojanje izvjesnog broja posvjetnih radnika i drugih stručnjaka. Obzirom na gusto mrežu osmogodišnjih škola, gotovo svaki općinski centar je u stanju da osnuje Narodno sveučilište.

Proljeće godine je u Dubravici na zahtjev zborna birača poljoprivredna zadružna zatražila predavače od Kotarskog zadružnog saveza, koji su im izišli ususret te su nekoliko puta uputili predavače (agronome). Oni su održali predavanje o vinogradarstvu, zaštiti vinograda, prskanju i preradi vina. Takva predavanja su mnogim ljudima koristila.

A da li su nam takva predavanja i takve ustanove potrebne suvišno je isticati. Lijepo je rekao jedan posvjetni radnik na savjetovanju, da narodna sveučilišta treba da postanu škole za odrasle, gdje će uvijek moći dobiti odgovor na željena pitanja. Treba imati na umu da čovjek u školi ne može, a niti stigne sve naučiti što mu je potrebno, a pogotovo to ne može postići, ako završi osnovnu ili ipak osmogodišnju školu. Dobiveno znanje treba ne prestano produbljivati, proširiva-

mjestu.

Predavačke grupe — narodna sveučilišta treba da budu takve ustanove, koje će voditi brigu kako se i koliko razvijaju pojedini oblici posvjetnog rada u mjestu. Ne bi bilo pravilno kad bi se taj rad osjetio samo u kotarskim centrima, već postoji za to vrlo široka mogućnost u svakom

F. Škaro

Cista Velika: Izgradnja škole

Zanimljivosti BILJNI GOROSTASI

U Kaliforniji, u južnim predjelima Sierra Nevade još u danas rastu sekvoje »izgubljeni divovi« koji su dvaput tako veliki kao dosad poznata drveća.

Njihova povijest je čudovata i dramatska. Prvi primjeri takve vrste izironili su prije 125 milijuna godina iz mezozojskoga, onda kad su Zemlju nastavale gorostasne životinje. U toku milijuma godina drveće je raslo i širilo se u ogromnim šumama preko četiri kontinenta. Na sjevernoj Zemljinoj polutki do danas su pronađeni fosili 45 različitih vrsta sekvoje. Za neizmjerno dugih vremenskih perioda to je kraljevsko drvo vladalo biljnim svijetom. Ponosni je rod ipak počeo izumirati, i danas su ostale svega dvije vrste sekvoje. Objice žive na zapadnoj obali Sjeverne Amerike. Treće, njima vrlo srođna, ponovo otkrivena kao živa u centralnoj Kini.

Obje spomenute vrste sekvoje ispunjavaju gledaoca strahopozivanjem, jer on zna da su se morale milenijima i milenijima održavati vremenu, ljudima i klimi. Iako su obje vrste vrlo srođne i pokazuju veliku porodičnu sličnost, svaka ima svojih individualnih osobina. Sequoia semperfervens raste na hladnim maglovitim obalama centralne i sjeverne Kalifornije sve do južnog Oregon. Ona tvori guste, mračne šume, tropski bujine, i svojim stablom dosiđe visinu i do 120 metara. Dakle, najviše drvo na Zemlji. Ipak, po snazi debla ne

može se mjeriti sa svojom rođakom u unutrašnjosti kontinenta, nazvanom sequoia gigantea, koja se u narodnom predanju jednostavno zove »veliko drvo« ili »mamutovo drvo«. S presekom od osam do deset metara i visinom do 100 metara, ti drivoi drveća nadmašuju sve ostale biljne tvorevine kao patuljke, a pred njihovom starošću od četiri tisuće godina sva ostala dužina života na Zemlji čine se kao kratek čas!

Kalifornijski biljni gorostasi rastu pod spartanskim životnim uvjetima, u ledjenim snježnim zimama. Nade ih se u skupovima po sedam ili više stabala na zapadnim padinama Sierra Nevade. Najljepši i najveći tvore ogromnu šumu u Sekvojskom nacionalnom parku. Tamo stoji 3500 primjera prekrasnog drveća čija stabla marastu do deset metara u promjeru. Njihov poglavac je »General Sherman«, najveća životinja sekvoje na svijetu.

Ovo čudesno drveće nisu uvinjeli svi primatrali s poštovanjem. Poslije prirodoslovaca dolili su postovni ljudi i najviše stabla sekvoje počeli sjeći. Jedno od njih potkraj stoljeća obišlo je čitav svijet. Njegov puni poslužio je, za pod u nekoj plesnoj dvorani, a dio debla bio prerađen za kuglanu. Kora je pažljivo skinuta i u numeriranim komadima poslana u Boston, New York, Philadelphia, Pariz i London. Tamo su komadi opet pažljivo sastavljeni, da bi se zapanjenom svijetu prikazala veličina kalifornijskog drveća — u trgovачke svrhe, naravno. Prirodoslovac Louis Agassiz, rekao je poslije izložbe u Bostonu: »Samo čovjek koji su čudesa prirode posve ravnodušna, može propustiti prirodu da vidi ovo ogromno drvo!«

U prvi plan su stupili trgovci drvom. Otkrivale su se sve novije i novije šume sekvoje, krile se, prodavale i prerađivale. Konačno je došao krajnji čas da se spasiovaj riješiti svjedok prvih dana života na Zemlji. Američki kongres proglašio je 1890. godine sekvojske šume u Kaliforniji za vremena nacionalnog parka sa najstrožom zabranom uništavanja i krčenja.

Drvo je dobilo ime po velikom indijanskom voditelju Sequoyahu, koji je za svoj narod pronašao alfabet i čije poprsje stoji danas na kapitolu u Washingtonu. I pravo je da najosebujnije američko drvo nosi ime velikog Indijanca!

Likvidacija

POLJOPRIVREDNA ZADRUGA s. o. j. u KAPRIJU, kotar Šibenik stupila je u likvidaciju sa 1. I. 1956. godine, na temelju rješenja broj K-684/55. od 29. XII. 1955. godine Odjela privrede NO-a općine Šibenik

Pozivaju se svi vjerovnici i dužnici, da u roku od 30 dana od objave ovog oglasa prijave svoja potraživanja, odnosno podmire svoja dugovanja, jer će se, nakon isteka tog roka, knjigovodstveno stanje smatrati ispravnim, a protiv dužnika pokrenuti postupak za naplatu sudskim putem.

Za likvidacionog upravitelja određen je Sinko Stjepan, službenik trgovčkog poduzeća »Kornat« u Šibeniku, trg. Nar. ustanika 1.

Sibenik, 9. I. 1956. godine.

LIKVIDACIONA KOMISIJA

»PREHRANA« — Poduzeće za promet žitaricama na veliko i ostalim prehrabnenim artiklima na veliko i malo, raspisuje

Natjecaj

ZA POPUNU RADNOG MJESTA ŠEFA KOMERCIJALNOG ODJEJA

Uvjeti: srednja stručna spremi i najmanje 10 godina komercijalne prakse ili nepotpuna srednja, odnosno niža stručna spremi i najmanje 15 godina komercijalne prakse, te položeni stručni ispit za zvanje mladeg komercijaliste ili da je od polaganja istog oslobođen.

Plaća po tarifnom pravilniku poduzeća. Nastup službe odmah ili po dogovoru.

Krajnji rok za podnošenje ponuda jest 25. siječnja 1956. g.

UPRAVNI ODBOR

GRADSKA BIBLIOTEKA

Biblioteka! Nije li neaktuelno danas govoriti o Gradskoj biblioteci?

Netko će reći:

— Ajde, da se o tom pisalo, kad je biblioteka ostala dva mjeseca bez svijetla, pa da se uzele na nišan krive. Ali da...

Točno je. Danas biblioteka radi normalno. Knjižničar izdaje knjige, pioniri i gradani čitaju, knjige se — nekad lakše, nekad s čekanjem — nabavljaju i sve je nekako u redu. A u poslovanju knjižnice, kao i u svakom drugom poslovanju, ima potreškoča, koje se redovitim odvijanjem posla rješavaju.

Ali i nije tako. O bibliotecu govoriti i pisati aktuelno je imo već deset godina. Sto se o tome ne čuje javne riječi, to je druga stvar.

A zašto je aktuelno?

Da tome će nešto reći i ova priča:

Cesto imamo kriju preddobjud o strancu. Zamisljam, da je ta osoba na »stranšku« obućenu, koju zanima katedrala, ili vino. Ali svašta se krije pod njihovim pješčavim i crvenim glavama.

Tako ovog ljeta, evo ti jedne u gradski odbor. I pogodi na nadležnu osobu.

— Kratko se zadržavam. Moj autobus kroz par sati kreće. Zanimaju me vaše kulturne ustanove.

Nadležnom prijatno. Evo, ima ih i koje zanima naš suvremeniji život. Ni more, ni katedrala, ni vino, već baš današnja naša kultura!

Ali, ta jedna je i konkretna:

— Kako stojit s bibliotekama?

— Imamo i biblioteku...

Nadležni htjede nabratati naše biblioteke: gradsku, sindikalnu, naučnu, ali za svu sreću, ta jedna kojoj se žuri.

prekida nadležnog s još konkretnim prijedlogom.

— Kako bin pogledala vašu gradsku biblioteku. Ja sam, naime, u tom i tom gradu i toj i toj bibliotekar.

Sto sad! Nadležnom pukne pred oči slika gradske knjižnice, koja je, na svu žalost, bila otvorena i redovito radila. Ipak, snalažljivost je odulja naših ljudi.

— Znate, kako da kažem, biblioteka se bas restaurira...

Toj jednoj bi žao, i ode. Morala je zadovoljiti katearom. A nadležnom je bilo jako vrlo, dok je knjižničar tog juva svojim pionirima dijelio priče.

Doista, stvar se priča kao anegdota, a kažu, da je istina.

Bez obzira je li stvar sa strankinjom istinita ili izmišljena, bez obzira je li se stvar, ako je istinita, odvijala kako je ispričana, ipak ova priča govori o stvarnom stanju u nasoj Gradskoj biblioteci. A takvo je stanje imo već deset godina.

Zato je aktuelno načeti temu Gradske biblioteke.

Kako priča nije ispričana zbog strankinje, već radi nas, udimo malo u prostorije knjižnice. Ne mislimo dirati u unutarnje stvari rada i života biblioteke. Ovoga puta treba govoriti samo o prostorijama i smještaju biblioteke.

Prostor je uopće bez prozora. Izloži bivše poslovnicu su ostala nedimnuti od prije rata. Ni sve drugo nije dirano od vremena, kad se u tom prostoru malim parama plaćao krvavi težački znoj. Samo je namjestač drugi i — lošiji. Za stol, preko kojeg se izdaju knjige, teško je odrediti čemu je ranije služio, a danas se čudi kako još uopće nečemu može služiti. U jednom ugлу je drugi veliki stol. Služi za ostavu, a oko njega je desetak stolica svih fazona, no ni jedna za u-

potrebu. Ima i stol za čitanje. (Jedina javna čitaonica u gradu). Na golo izblanjanjo dasci toga, očito, crvotocnog stola, stoji — bez prostirke — nešto oskudne dnevne i periodične stampe, koja je ponuđena na čitanje...

Jesu li bar police u redu? Odgovor je u pokrajnjoj prostoriji. Tamo su stalaže poduprijete držanjima rashodovanih metli. Da nije tih starih metli, raslane bi se police i sve knjige interpretare.

Oprostite, ali to nije pretjerano!

Tko ne vjeruje, neka pogleda.

Eto, iako je takvo stanje, u javnosti nikada nismo čuli, da treba nešto učiniti za tu našu knjižnicu. To je, doduše, tih ustanova, koja radi bez galame, ali je činjenica da ima 1.793 člana. I ta 1.793 člana pročitala su kroz proteklu godinu 37.127 knjiga!

S tolikim brojem aktivnih članova, koji svaki redovito plaćaju članarinu (!), i s toliko pročitanim knjigama, sigurno je, da Gradska biblioteka prednjači svim kulturnim, a i mnogim drugim društvenim organizacijama u gradu.

A prostorije...

Opisano stanje i gornja priča govoriti o našem osudujućem odnosu prema toj kulturnoj ustanovi. Vrijeme je da se počne misliti o toj našoj biblioteci i da je poslije deset godina od oslobođenja smjestimo u prostorije, i tako prostorije uredimo, da vanjski izgled knjižnice daje dostojnju sliku funkciji koju obavlja.

Našu indolenciju prema Gradskoj biblioteci ne možemo opravdati pomanjkanjem prostora ili sredstava, jer to će biti samo slab izgovor za lošu volju. Sredstva su se uvijek našla, kad je bilo volje i odlučnosti.

E. M.

Osvrt na savjetovanje posvjetnih radnika Hrvatske

»Naša Škola se već bitno mijenja. Stara definicija o školi, da školu čini učitelj, učenici i nastavni program, već je preživjela i netočna. Pred nama se pojavljuje učitelj — nastavnik kao društveno-politički radnik; pred sobom nemamo samo »učenika« nego aktivnog omladine, koji već samostalno rukovodi pojedinim sekcijama i oblicima

programa — dinamične, promjenjive, koji konstantno reagiraju na promjene u društvu, imamo školske odbore s njihovom aktivnošću i povezivanje škole sa svim društvenim snagama, što viseći čini, da naša nova škola postaje odgojno-obrazovna institucija, koju su stvorene široke mogućnosti njenog razvitka. To su bile riječi Ivana Lešketa, direktora Zavoda za unapređenje nastave na nadležnom održanom savjetovanju posvjetnih radnika.

Naša Škola se već bitno mijenja. Stara definicija o školi, da školu čini učitelj, učenici i nastavni program, već je preživjela i netočna. Pred nama se pojavljuje učitelj — nastavnik kao društveno-politički radnik; pred sobom nemamo samo »učenika« nego aktivnog omladine, koji već samostalno rukovodi pojedinim sekcijama i oblicima

programa — dinamične, promjenjive, koji konstantno reagiraju na promjene u društvu, imamo školske odbore s njihovom aktivnošću i povezivanje škole sa svim društvenim snagama, što viseći čini, da naša nova škola postaje odgojno-obrazovna institucija, koju su stvorene široke mogućnosti njenog razvitka. To su bile riječi Ivana Lešketa, direktora Zavoda za unapređenje nastave na nadležnom održanom savjetovanju posvjetnih radnika.

Nakon prvog dijела diskusije, o školi kao društvenoj ustanovi, govorio je drug Ivan Leko. On je, pored ostalog, kazao: »Služujući drugovu koji su iznosili svoju praksu, čini mi se da se sada svaki zajedno nalazimo pred jednim novim problemom. Kad smo već tako snažno zakoračili, i kad su nam prvi koraci već urodi relativno velikim uspjescima, postavljaju se pitanja kako ići još više naprijed, u širinu, kako zahvatiti i druge posvjetne radnike, koji nisu otišli toliko naprijed, kako stvoriti još snažniji pokret za izgradnju nove škole, novog sistema odgoja i obrazovanja.«

Minko Paprenica, pomoćnik sekret

